

9. kapitola

Vymanění z omezujících vzorců: od zotročení ke svobodě a zodpovědnosti

Jsme v půlce části věnované posvátným zraněním jakožto cestě ke klidu v našich vztazích k druhým lidem. Pokud se zbavíme roztrpčení a naučíme se odpouštět (a v důsledku toho získáme klid), zjistíme, že máme k dispozici více vnitřního prostoru, kde se nám může dobře dařit. Klid a svoboda, jichž nabýváme prostřednictvím odpuštění, jsou vzrušující a propojují nás s radostí ze života.

Setkání s omezením

Po nějaké době si však nejspíš všimneme, že nejsme tak svobodní, jak jsme doufali – a že jsme spoutaní ještě jiným způsobem, který si žádá naši pozornost. Může nás to docela sebrat, protože už jsme věřili, že tím nejhorším z našeho vnitřního prostoru už jsme si prošli. Takový náraz na naše limity je však důvodem k oslavě, protože nás upozorňuje na skutečnost, že jsme jednak vyrostli a jednak ještě máme prostor k dalšímu růstu. Kdykoli se střetneme s vnitřními zdmi a překážkami, o nichž jsme do té doby neměli tušení, můžeme to interpretovat jako dobré znamení. Takové střety jsou důkazem, že rosteme, rozpínáme se a dosahujeme do nových území své bytosti. Fakt, že si v sobě stále neseme nějaké staré, zkostratělé struktury, opravdu není problém. Postupně děláme pokroky, a tak se učíme v těchto oblastech pohybovat, překonávat osobní potíže a vyhledávat nové, nezmapované možnosti. V této fázi naší práce v ákášických záznamech stojíme na prahu velkého osobního osvobození. Tento cyklus zná řada lidí, již se ákášickými záznamy zaobírají. Když se prvně vydáváme touto cestou, ať se na ni vrháme po hlavě nebo se tomu vehementně vzpouzíme, vždy následuje počáteční idylka. Charakterizuje ji bezpočet synchronizovaných jevů, které poutají naši pozornost, zvýšená energie ve všedním životě a pocit, že jsme imunní vůči běžným trablům každodenního života. Když se posunujeme dál a naše povědomí se prohlubuje, všímáme si, že nejsme přesně tam, kde bychom chtěli být. Máme ideály, cítíme potenciál, změnili jsme přístup a doufali jsme, že nám to jednoznačně zajistí, abychom se katapultovali přes stresy a tlaky normální lidské existence. Jenže teď zjišťujeme, že plnit si ideály a naplňovat potenciál je takřka nemožné, a zmocňuje se nás zklamání a deziluze.

Zpočátku si třeba myslíme, že *tam venku* je něco, co nám brání, abychom se projevili naplno. A dokonce dokážeme tyto vnější příčiny našich selhání snadno identifikovat – jsou jimi naši rodiče, partneři, děti či nadřízení, kultura, výchova, finanční situace, úroveň vzdělání, fyzický vzhled, zkrátka cokoli, co by nám mohlo stát v cestě. Nějakou dobu pro naše vlastní zasloužené dobro tyto překážky ze své cesty odklízíme – a často s pozitivními výsledky. Jenže když už při řešení těchto vnějších bariér, těchto zlodějů našeho vlastního dobra, zažijeme určitou míru úspěchu, stejně nakonec zjistíme, že jsme zpátky na začátku – v prostoru, kde musíme čelit skutečnosti, že *naše vnější realita není nic jiného než vyjádření našeho vnitřního světa*. To znamená, že každý externí padouch je karmickým odrazem naší osobní reality. Úplně každý člověk, situace a prožitek jsou projevem toho, co se děje v našem nitru. Jakmile tuto pravdu pochopíme, můžeme si přestat hrát a předělávat vnější svět a místo toho začít řešit trvalou změnu.

Jak uvnitř, tak navenek

Při práci v záznamech stále jasněji vidíme, že vše, co se děje v našem každodenním životě, je nějak propojeno s naším vnitřním světem včetně věcí, které milujeme, a těch, jež se nám ale vůbec nezamlouvají. Když si toho prvně všimneme, připadá nám to jako náhoda, ale čím déle se v záznamech pohybujeme, tím je zřejmější, že toto spojení je stálé a že každý vnější prvek našeho lidského života je projevem našeho vědomí. Tento koncept není nový. Během uzdravování už jsme se s ním setkali a zastává ho mnoho duchovních myšlenkových směrů. V Kronice Ákáše se toto propojení nedá přehlédnout, a když zde vyřešíme své vnitřní problémy, můžeme sledovat změny ve svém okolí, v reakcích a zkušenostech ze světa. Pořekadlo *jak uvnitř, tak navenek* začne být velmi reálné. Pokud si vyjasníme, jak chápeme situace, jimž čelíme, a budeme-li využívat poznatky, které obdržíme ze záznamů, začneme řešit problémy zevnitř navenek. A začnou se nám měnit před očima.

Mnozí z nás znají pocity frustrace a absolutní marnosti, jež plynou z toho, jak se zaměřujeme na životní okolnosti a snažíme se je změnit či upravit, aby nám lépe vyhovovaly, a přitom opakovaně zjišťujeme, že se nám to nedaří. Díky práci v ákášických záznamech jsme schopni tento boj ukončit. V každé situaci si můžeme uvědomit svou roli, přijmout za ni odpovědnost a poté nasměrovat pozornost na to, jak ji prožíváme uvnitř. Pak si můžeme vylepšit své vnitřní prostředí

– a nejlepší na tom je, že tyto změny nastávají s mnohem menším úsilím, než kdybychom se snažili přímo ovlivňovat externí prostředí.

Další meta: svoboda

Svoboda bez vzorců, které by nás omezovaly, už je na obzoru. Co myslíme *svobodou* a proč je pro nás žádoucí? V tuto chvíli zkoumáme svobodu týkající se vyjádření vlastního nejhlubšího Já. Zní to docela jednoduše. Sebevymáření je naše právo a my chceme mít schopnost spojit se s nejhlubším Já a umožnit své hlavní podstatě vyplout ven do světa. Přejeme si, aby proudila bez zábran typu osobnostních rysů, strachů, psychologických potíží, chaosu, iluzí, deziluzí, či dokonce fyzické námahy. Jak nabýváme stále větší svobody, lidský stav přestává bránit našemu osobnímu vyjádření Božského života uvnitř, ba naopak začíná sloužit k tomuto vyjádření nebo ho podporuje. Naší odměnou je radikální posun v našem vztahu k lidství. Jsme-li svobodní, poznáváme, že naše lidské Já a lidské zkušenosti fungují jako podpůrné konstrukce k proudění Božství uvnitř. Vstupujeme do harmonického stavu mezi svým lidstvím a svou Božskou podstatou. Je to úžasná možnost – a dosažitelná realita. Přesně to je ve skutečnosti naším cílem.

Jakmile dosáhneme svobody, můžeme sebevědomě vyrazit do světa. Víme, že máme k dispozici vedení i vše potřebné, co nás udrží na naší cestě, a jsme si jistí svou jednotou se vším stvořením. Ozřejmuje se, že celý život je pro nás. Tato svoboda s sebou nese odloučení, neboť se odtaňujeme od iluze kontroly, od potřeby zachovávat jakoukoli její iluzi, a nevyžadujeme velmi konkrétní výsledky. S vědomím, že jsme v bezpečí a nic nám neublíží, necháváme život plynout. Spojujeme se s dalšími lidmi, účastníme se akcí a podnikáme různé kroky, anebo také ne, podle toho, kam nás směřuje vnitřní vedení. Díky svobodě se můžeme plně účastnit života, který žijeme, přijmout, že jsme vzájemně provázaní, a všechno si to dosyta užívat.

Záznamy prozrazují, že svoboda neznamená volnost ve smyslu sobectví, opečovávání pouze *našich* vytoužených výsledků a našeho zisku. Sobectví je vlastně samo jistou formou otroctví. Nyní se však od sebestřednosti vzdalujeme. Posunujeme se ze stavu, kdy se spoléháme výhradně na sebe, směrem k důvěře v Božství. Svoboda se aktivuje upřímnou službou, kterou nelze poskytovat ze smyslu pro povinnost nebo s těžkým srdcem. Díky upřímné službě proudí naše hlavní podstata z nás do našich životů jako dar. Funguje jednoznačně v náš prospěch a my víme, že když

ctíme sebe, ctíme všechny.

Svoboda se neváže na konkrétní výsledky. Ví, že se stane to, co je nejlepší. Vyžaduje důvěru, ale nikoli v naše omezené Já, nýbrž v celistvost života a v samu životní sílu.

V tom, abychom se ke svobodě blížili, nám pomáhá kázeň, odpovědnost a oddanost. Kázeň zklidňuje mysl a umožňuje nám slyšet jasněji vnitřní hlas, abychom mohli jednat tak, jak je to v souladu s naším vnitřním nutkáním. Jestliže ctíme svou odpovědnost na úrovni duše, osvobozujeme se od otravných obav ohledně smyslu života a práce nebo ohledně toho, čím přispíváme našemu světu. Vyzvujeme se z vnitřních rozhovorů a debat o své roli, aktivitách a účasti. Jestliže uznáme a potvrdíme si své závazky, už nás netíží žádné aktivity a obavy, které nejsou skutečně naše.

Přemýšlejte o svobodě jako o úlevě od omezení a restrikcí. Velkou výzvou je vůbec žít na rovině existence, na rovině planety Země, jež je známá svou kontrolou.

A nám z mnoha důvodů vyhovuje, máme-li kontrolu a sami jsme pod kontrolou – velmi dobře to známe. Ovládají nás staré ideje a společenské zvyky. Panují nám starodávné vzorce, regionální preference a politické a ekonomické síly. Stejně tak na nás vyvíjejí tlak náboženské, a dokonce duchovní síly. Náš pulz je na tyto struktury naladěný na nejhlubší úrovni našeho fyzického Já. Jsme zvyklí fungovat ve formě vytvořené z kulturních hodnot, náboženských perspektiv a geografických a fyzických realit, jež definují naši cestu světem.

S konceptem svobody představujeme podmínky, které neobnášejí žádné hranice, žádné definice a žádnou povědomou cestu. Vyrážíme do světa na pokyn svého nejhlubšího Já. Vyhlídka na to, že nebudeme vědět, jak se bude pohybovat naše energie ani kam nás zavede, nás samozřejmě může znejistit. Nabudeme dojem, že jsme nadměrně exponovaní, a tato úroveň opravdové zranitelnosti nás může znepokojit. Právě proto je od nás moudré, že zkoumáme své vnímání povahy životní síly a možnost spolehlivé síly, která je větší než my. Tyto záležitosti je nesmírně praktické zkoumat v bezpečném a podpůrném prostředí ákášických záznamů.

Na své pouti k uzdravení bychom měli zvážit ještě další aspekt svobody. Z pohledu do svých záznamů na cestu své duše časem a prostorem jasně vyplývá, že si stále více uvědomujeme svůj vlastní vývoj a vývoj lidstva. Tento postup koreluje s naším rozšiřujícím se povědomím o vlastní svobodě. Zjišťujeme, že to funguje obousměrně.

Svoboda jako energie

Svoboda je především energie, která nás pohání na naší cestě. Je velkolepou a expresivní silou, jež neustále proudí skrze nás. Z hlediska ákášických záznamů jsou některé životy dynamičtější než druhé, ale ve všech se angažujeme pomocí energií svobody. Je možné, že v některých životech je tato energie potlačena, takže prožíváme odpovídající důsledky. Kupříkladu nám chybí fyzický prostředek komunikace (třeba nás postihne hluchota či němota) nebo se narodíme do otroctví. K potlačení svobody může dokonce dojít i v životech, které strávíme zotročováním jiných lidí. V jiných inkarnacích zas můžeme experimentovat se svobodou v jejích různých projevech, jako je politická svoboda, ekonomická svoboda či náboženská svoboda. Můžeme být revolucionáři, aktivně prosazovat nové ideje a režimy. V jiných situacích můžeme vyjadřovat svou svobodu, abychom za každou cenu zachovali *status quo* – a využít toho například k zachování ortodoxní náboženské tradice. Svoboda nemusí být vždy využívána k liberálním, sociálním či politickým postojům.

Než se člověk osvobodí od nouze a útrap, trvá to klidně i několik životů a další sérii inkarnací může zabrat, než jako svobodní oceníme umělecké vyjádření. Když naše duše cestuje jedním životem za druhým, všichni zažíváme přepych i chudobu. Mám-li se vyjádřit umělecky, můžeme být hladovějícími umělci, uznávanými hudebníky nebo oslavovanými tanečníky, přičemž tato fáze vývoje bude nejspíš zahrnovat variaci na každé z těchto témat. Energie svobody a našeho vztahu k ní patří k hlavním tématům na úrovni duše, jež musí každý z nás řešit.

* * *

Ákášické reflexe

Otevřete své záznamy

- Vybavte si nějaký vzorec ze svého života, z něž nemáte radost.
- Požádejte své mistry, učitele a milované, aby vám ukázali, v kterém okamžiku jste si jej vybrali.
- Prozkoumejte, proč to pro vás v tu dobu byla ta nejlepší volba. Poznamenejte si, čím vám posloužil, kdy splnil svou původní funkci a v čem vám sloužil i posléze.
- Zjistěte si od svých mistrů, učitelů a milovaných, co musíte udělat, abyste se jej zbavili. Pokud vám jejich návrhy nedávají smysl, požádejte je o upřesnění. Vytvrvejte

tak dlouho, dokud si nebudete přiměřeně jistí, že jejich doporučení můžete zrealizovat.

- Až budete s tímto vzorcem v záznamech pracovat a on se začne vytrácet, oslavte svůj pokrok.

Zavřete záznamy

Otevřete záznamy

- Požádejte své mistry, učitele a milované, aby vám pomohli prozkoumat váš vztah ke svobodě.

- Co se vám na svobodě líbí? Co se vám na ní *nelíbí*?

- Kde jste přišli na to, že je dobré být svobodný?

- Kde jste přišli na to, že *není* dobré být svobodný?

- Co nebo kdo vám poskytne podporu, abyste byli na další úrovni svobody spokojení?

Zavřete záznamy

Otevřete záznamy

- Požádejte své mistry, učitele a milované, aby vám pomohli určit, kdy jste svoje ideje nutili druhým.

- Požádejte je, aby vám ukázali, kdy jste se snažili zotročit druhé a proč jste si mysleli, že je to dobrý nápad. Pamatujte, že zotročení má bezpočet úrovní.

- Požádejte je, aby vám ukázali, kdy jste si osvojili omezující ideje druhých. Proč to tehdy byl dobrý nápad?

- Požádejte je, aby vám pomohli prozkoumat, kdy si vás zotročili druzí a co vám ta zkušenost přinesla.

Zavřete záznamy

Otevřete záznamy

- Požádejte své mistry, učitele a milované, aby vám pomohli zjistit, kdy jste povzbuzovali ostatní ke svobodě.

- Požádejte je, aby vám pomohli zjistit, kdy jste si dali obzvlášť záležet, abyste ostatní povzbudili ke svobodě.

- Požádejte je, aby vám ukázali, kdy vás ostatní pobízeli, abyste se odhodlali k větší svobodě než dříve.

- Požádejte je, aby vám pomohli zjistit, kdy si ostatní dali obzvlášť záležet, aby vás povzbudili ke svobodě.

- Požádejte své mistry, učitele a milované, aby vám pomohli s přípravou na další krok v rozšiřování vaší svobody.

Zavřete záznamy